

Konkurz:

Descartes

D: <zaraduje se> Konečně zákazníci! Pánové, co vám mohu nabídnout?

RT: Pro mě vodku s platonikem - netřepat, nemíchat -, tady pro přítele nějakou specialitu.

D: Výborná volba, pane. Jako specialitu bych doporučil long drink Královna Kristýna, nebo Nejlepší z možných koktejlů. Chcete-li něco opravdu silného, mám zde jeden pansofistický megacloumák.

A: <rozpačitě> Nemáte čaj? <pod zlobnými pohledy> Tak snad bych si dal tu Královnu Kristýnu.

RT: <práskne do stolu> Dej si raději megacloumák.

<Při prásknutí Descartes povyskočí>

D: Ano, jistě jedna vodka s platonikem, jeden megacloumák, a <pauza> pánové, prosím vás, nevzbuzujte rozruch. Poslední dobou se zde <ošije se> nějak množí jistá havěť. Nedovedete si to představit! Snaží se mě to přesvědčit, že existují nepředstavitelné věci!

D: <zlobně, ke konci nepřičetně> VY! To jste vy! Jak jste se sem dostali? A hlavně, jak jste se dostali ven? Musím se dostat ven, sedím tady celý život, furt mě otravuje nějaký chlap v plášti, který chce, abych šel ven, ale stačí jediná pochybnost a dveře mi zmizí před očima! Už to nevydržím, Bože, zaruč mi nějaký svět, v němž jsou věci barevné a různě veliké, se kterými jde hýbat a na sebe skládat!

Candide + Kunigunda

C: Kunigundo, <téměř s odporem> lásko, uvařila bys pánům čaj?

RT: Nerad bych přetěžoval, či přímo zneužíval vaši pohostinnost, ale bylo by možné něco silnějšího pro mě?

K: <švitořivě, není jasné, zda ke Candidovi nebo Artiemu> Ale jistě, můj milý. Hned to bude.

C: Co vás přivádí k mé, už notně proleželé, smrtelné posteli?

A: Pane Candide, omluvte mou smělost, ale z vašeho životopisu jsme vyrozuměli, že jste se, byť proti své vůli a jistě pod vlivem řízeného osudu, stal takříkajíc odborníkem na možné světy.

C: <rád by vybuchl, ale síly ho opustily, proto jen tiše vydechne>
Ano.

A: Rád bych se--- <přijme hrníček s čajem> Děkuji mnohokrát za laskavost. Tak tedy rád bych se optal, zda byste mi mohl poskytnout nějaký vhled do vašich zkušeností.

K: <podává Artiemu lahev koňaku> Zde pro vás, tajemný hoste. <Artie se usměje a přihne si. V následující konverzaci mezi Arturem a Candidem Kunigunda laškovně pokukuje po Artiem, nonverbálně flirtují.>

C: <rezignovaně> Mohu vám pouze sdělit, že nyní už na nejlepší z možných světů nevěřím, alespoň ne tak, jak by si to představoval nebožtík Pangloss. Pokusil jsem se vybudovat si v tomto světě alespoň jeho malý kousek, do něhož jsem vložil to nejlepší ze své osoby - práci, naději a lásku -, ale jak jste mohli vidět sami, když jste přicházeli, zahrada zpustla. Přátelé pomřeli. Kunigunda zahořkla a zošklivěla ještě více. Byl-li svět někdy nejlepším, pak pouze na úplném počátku, když jej Bůh vytvořil. Ve chvíli, kdy začala vládnout entropie, šlo všechno do sraček. Jděte, a žeňte jej k odpovědnosti.

Bůh

Podívejte se, já jsem jim říkal: Nejezte to ovoce, budou z toho jen maléry! Ale oni ne. Mě by ani tak nevadilo, kdyby si jednou kousli, dvakrát, ale oni si z toho udělali marmeládu! A pak, když už jsem jim dal celou Zemi, tak pořád brblali. Dej nám i tohle, dej nám tamto. Chtěli jste to, tak jsem vám dal deset věcí, které nesmíte dělat. Kam to vedlo? Jen k tomu, že jste začali vyžadovat nějakou odměnu a já, JÁ, musel udělat speciální místo, ze všech míst nejhorší, kam vás pošlou, když něco zlého, což mimochodem kromě děláni marmelády z ovoce poznání skoro nic není, provedete. Nakonec z toho vzešly jen války, hladomor, zločiny, vraždy, korupce, mučení a právníci. Tak jsem si řekl: To né, na to se vám můžu. Zkusil jsem nějaký spektakulární odchod, zkusil jsem vás utopit. Ale ani to vás neodradilo a furt mě otravujete svými prosbami. Hlavně v neděli, když chci mít klid! To dokáže boha vytočit. <zarazí se a obrátí se na postavy> Co že jste to chtěli?